

Naročnina mesečno 12 Lir, za inozemstvo 20 Lir — nedeljska izdaja celoletno 34 Lir, za inozemstvo 50 Lir. Ček. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate.

Podružnica: Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Izreja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Abbonamenti: Mese 12 Lire; Estero, mese 20 Lire, Edizione domenica, anno 34 Lire, Estero 50 Lire. C. C. P. Ljubljana 10.650 per gli abbonamenti; 10.349 per le inserzioni. Filiale: Novo mesto.

SCLOVENECE

Borovniški most izročen prometu

Prometni Minister Eksc. Host Venturi si je ogledal in izročil most prometu
Vlak Prometnega Ministra je bil prvi, ki je peljal čez most proti Ljubljani

Ljubljana, 28. junija.
V soboto dopoldne je vsa borovniška kotlina praznovala velik in pomemben praznik. Ob navzočnosti najvišjih predstavnikov je bil izročen prometu popravljeni veličastni železniški viadukt v Borovnici. Mogočnim naporom in požrtvovalnemu, noč in dan trajajočemu delu pa je uspelo, da je bil zgrajen nad 200 m dolgi železni most, ki je vezal še stoječa dela zidanega borovniškega viadukta, prej kakor v dveh mesecih. Vse priznanje zasluži to delo, ki ga je še posebej priznal prometni minister Eksc. Host Venturi, ki je v spremstvu državnega podtajnika Eksc. Janellia osebno prišel izročiti most svojemu namenu.

Visokemu gostu so se odpeljali nasproti v Potočno Eksc. Visoki Komisar Grazioli, armadni poveljnik, armadni general Eksc. Ambrosio in poveljnik armadnega zbora general Eksc. Robotti s spremstvom. V spremstvu teh odličnikov se je Eksc. prometni minister pripeljal s posebnim vlakom točno ob 11.30 na borovniško postajo. Borovnica se je za to slovesnost vsa okrasila s trikolorami, po cestah pa se je nabralo številno občinstvo, ki je hotelo prisostvovati tem slovesnim trenutkom. Borovniška postaja je bila vsa v zastavah. Na peronu je bila postavljena častna četa italijanske vojske, prav tako pa je bila na postaji in pred postajo zbrana ljubka šolska mladina, ki je s svojimi učitelji prihitela, da pozdravi visokega gosta. Ko je Eksc. Prometni Minister s spremstvom izstopil na borovniški postaji, mu je Eksc. Visoki Komisar predstavil najprej domače predstavnike.

Najprej je pozdravil visokega gosta okr. načelnik Maršič, zatem pa je izrekel dobrodošlico borovniški župan g. Kovarčič. Eksc. Visoki Komisar je nato predstavil še predstavnike sosednjih občin, kakor tudi načelnike ljubljanskega železniškega ravnateljstva, ki so sodelovali v ženijskimi edinicami, ki so popravljale železniško progo in borovniški viadukt. Eksc. minister je vsakemu ljubeznivo odzdravil, za dobrodošlico pa se je zahvaljeval. Železniški ravnatelj inž. Kavčič se je nato v prisrčnem nagovoru zahvalil Eksc. Prometnemu Ministru, da je osebno prišel izročiti prometu most, ki je tako izrednega pomena za gospodarstvo Ljubljanske province. Nato je mimo šolske mladeži, ki je vneto pozdravljala z rimskim pozdravom visokega gosta, krenil visoki gost s spremstvom skozi postajno poslopje, odkoder se je odpeljal pod mogočni viadukt. Vso pot ob cesti je množica pozdravljala visoke goste.

Prometni Minister Ekscelenca Host Venturi

Cesarja in s sliko Duceja, ter je z betonskega postavka imel kratak in prisrčen nagovor na vojaške ženijske edince, ki so gradile most. Eksc. minister je poudaril, da so ženijske edince s to veličastno zgradbo, ki so jo dokončale v tako rekordnem času, ponovno dokazale svojo sposobnost in vztrajnost italijanske vojske, ki ji je prinesla že toliko slave in priznanj in ki jo bo privedla do končne zmage. Z vzklikom Nj. Vel. Kralju in Cesarju je zaključil svoj govor, ki so glasno vzkliknili svojemu vladarju in Duceju.

Na poti do Ljubljane

Od tod je krenil Eksc. prometni minister nazaj na borovniško postajo in vlak. Točno ob 12 je med prisrčnim pozdravljanjem potegnil vlak s postaje in počasi zapeljal na most skozi morje zastav, ki so krasile železno konstrukcijo mosta. Tako je prvi vlak prevozil čez novo zgrajeni borovniški most, ki bo zopet vezal Ljubljano s Trstom. Vse postaje na poti do Ljubljane so bile okrašene s trikolorami in povsod so službojoči uradniki pozdravljali svojega najvišjega predpostavljene — prometnega ministra s strnim rimskim pozdravom, med tem ko je vlak počasi peljal skozi postajo.

V Ljubljani

Izredno prisrčen in slovesen sprejem pa je priredila prometnemu ministru Eksc. Host Venturi Ljubljana. Vsa ljubljanska postaja je bila odeta v morje zastav. Na peronu je bila postavljena častna četa sardinijskih grenadirjev s polkovno zastavo in godbo. Točno ob pol 1 je pripeljal vlak na postajo. Ko se je vlak ustavil in je godba zaigrala pozdravno koračnico, nakar je visoki gost izstopil. Eksc. prometni minister je sprejel najprej raport poveljujočega častnika in nato obšel postrojeno častno četo ter pozdravil polkovno zastavo z rimskim pozdravom. Nato je Eksc. Visoki Komisar predstavil visokemu gostu navzoče predstavnike, tako ljubljanskega

škola dr. Gregorija Rožmana, ljubljanskega župana dr. Adlešiča, bivšega bana dr. Natlačenca in vse druge člane sosveta. Po prisrčnih pozdravih je odšel Eksc. prometni minister v pripravljeno čakalnico, kjer je pol ure ostal v ljubeznivem razgovoru z vsemi predstavniki, ki so prišli k sprejemu. Na trgu pred kolodvorom, čigar pročelje je bilo prav tako živahno okrašeno s trobojnicami, se je med tem zbrala velika množica in pričakovala visokega gosta. Eksc. prometni minister pa je po prisrčnem slovesu od navzočih predstavnikov vstopil zopet v vlak in se odpeljal. Vsa Ljubljana je današnji obisk Eksc. prometnega ministra sprejela z največjim za-

dočenjem, saj je visoki obisk ponovno potrdil veliko zanimanje, ki ga kažejo vsi najvišji predstavniki italijanskega imperija za procvit in napredek najmlajše — Ljubljanske province. Posebno hvalečnost pa čuti vse prebivalstvo Ljubljanske province do Eksc. prometnega ministra zaradi tega, ker je po njegovih navodilih bilo storjeno vse, da se je čimprej obnovil železniški promet med Ljubljano in Trstom in ker je osebno prišel izreči zahvalo in priznanje tisočem vseh tistih, ki so s svojim vztrajnim delom pripomogli, da je bilo to veličastno delo v tako izredno kratkem času kronano z uspehom.

Duce na pregledu letalskih šol

Na letališču je Duce proslavil spomin Maršala Itala Balba

Rim, 28. junija. Ip. Danes dopoldne je Duce pregledal dve letalski šoli in nekega kraja Srednje Italije. Duce je prišel z letalom in je dal sklicati poveljnike šole, ki so mu podrobno razložili delavnost v obeh šolah.

Na enem letališču je Duce proslavil spomin Maršala Itala Balba, ki je bil alpski prostovoljec med svetovno vojno, kvadrumvir pohoda na Rim, letalski minister, Guverner Libije, poveljnik Oboroženih Sil v severni Afriki, ter je dvakrat z letalom preletel Atlantik.

Ducejeve besede so zelo ganile poslušalce.

Duceja so spremlili general Priceolo, načelnik glavnega stana letalskih Sil, in general Giovine, nadzornik letalskih šol.

Po pregledu so gojenci, letalci in piloti obkrožili Duceja in mu dolgo vzklikali.

Delavstvo se zahvaljuje Duceju

Rim, 28. junija. Ip. Italijansko delavstvo je z velikim zadovoljstvom sprejelo najnovejšo Ducejevo socialno odredbo. Delavski stan je takoj začel socialni pomen teh odredb, ki spadajo v okvir Mussolinijevega naročila: »Pojdite med narod.«

Delavstvo je tudi hotelo izraziti Duceju svojo zahvalo. Tisoči in tisoči delavcev so se te dni spontano podajali v prostore svojih organizacij, kjer so bile prirejene številne manifestacije in zahvalne prireditve za Duceja. Pri vseh teh prireditvah je delavstvo izrazilo svojo polno vero za zmago orožja Osi. V številnih mestih so voditelji strokovnih organizacij razložili Ducejevo odredbo, kar je še povečalo navdušenje za Duceja. Ob tej

priliki so italijanski delavci izrekli svoje navdušenje in brezpogojno sodelovanje pri križarski vojni proti boljševizmu, kajti boljševskega raka na svetu je treba uničiti.

Spominske slovesnosti za maršala Itala Balba

Rim, 28. junija. Ip. Vsa letalska središča in na vseh italijanskih letališčih so danes slovesno proslavili spomin maršala Itala Balba, kvadrumvira pohoda na Rim.

Dopoldne je bila spominska slovesnost v letalskem ministrstvu, katere so se udeležili celotno vojaško osebje ministrstva ter njegovi civilni nameščenci. Navzoči so bili atlantski letalci, ki so spremljali maršala Itala Balba pri njegovih dveh poletih med Evropo in Ameriko.

Minister Eksc. Pavolini pri Kraljevi Operi pred odhodom v Ljubljano

Rim, 28. junija. Ip. Minister za ljudsko kulturo se je danes podal z guvernerjem Rima in s glavnim ravnateljem za gledališče in glasbo v Kraljevo Opero, kjer so bili zbrani umetniki, ki bodo šli v prijateljsko Hrvatsko in v novo Ljubljansko pokrajino, kamor bodo ponesli prvi pozdrav italijanske operne umetnosti.

Navzoči so bili nadintendant Kraljeve Opere maestro Serafin in vsi njegovi sodelavci. Potem ko je guverner obvestil navzoče o namenih in načrtu potovanja, je Minister Pavolini pojasnil politični pomen tega umetniškega veleposlaništva.

Sestanek se je končal z vdanimi izrazi hvaležnosti Duceju, ki jih je izrekel maestro Serafin, ki je izrazil, da je Kraljeva Opera ponosna in hvaležna, da lahko dvakrat v istem letu poneso onstran meja ime Rima in Fašistične Italije.

Evropa se zbira za boj proti svojemu največjemu sovražniku

Članek glasila nemškega zunanjegaministrstva o evropski vzajemnosti

Berlin, 28. junija. Ip. »Diplomatska in politična korespondenca«, ki je glasilo nemškega zunanjega ministrstva, piše:

Boj osi proti Moskvi postaja evropska križarska vojna proti boljševizmu. Vsa Evropa je tega naziranja. Prijatelji, nevtraleci in tisti, ki so se še včeraj vojskovali proti osi, so tega prepričanja. Nemčija in njeni zavezniki so v tej križarski vojni prejeli važno nalogo od vse Evrope in tega ne bodo mogle zakriti hinavske izjave Anglije in boljševiške stranke v Ameriki, ki govorijo o svobodi. Preko teh izjav je treba kreniti naprej po svoji poti. Evropa je našla samo sebe in brani najvažnejše imetje, ki si ga je izoblikovala v tisočletjih svojega delovanja. Skoraj vsi evropski narodi so se odločili, da bodo sodelovali pri tej vojni za osvoboditev. Na strani Nemčije je Fašistična Italija, v vojno proti Moskvi pa so stopile Finska, Rumunija, Slovaška in Madžarska. Tudi Švedska se je postavila na stran osi in s primernimi sredstvi podpira boj Nemčije in Finske. Ves švedski narod odobrava to podporo. Švedska mladina pa se vedno bolj zaveda, da se mora tudi ona na strani finskih vojščakov vojskovati in odhajati prostovoljno braniti Evropo na finsko bojišče. Danska je že prekinila diplomatske zveze z Moskvjo. Pa tudi danska mladina izraža svojo pripravljenost, da bi se odšla vojskovati na finsko bojišče in da bi se na strani osi vojskovala za Evropo. Norveški oddelki že korakajo zbrani v »Standard Nordland«. Proti boljševškemu zatiranju so se dvignili baltiski narodi, ki pozdravljajo nemško vojsko, ker jih je osvobodila.

Pa tudi nizozemski, valonski in belgijski oddelki z navdušenjem pozdravljajo vojno proti Moskvi ter izjavljajo, da je to največje Hitlerjevo delo. Vodja nizozemskih narodnih socialistov je pozval svoje pristaje, da naj se prijavijo prostovoljno za pohod proti Sovjetom. Z Valonci, Flamci in nizozemskimi oddelki bodo zbrani v »Standard Westland«.

Bolgarija se je že izrekla za evropsko solidarnost. Dasi je še zelo mlada, je Hrvatska

država izrazila, da bo njena armada počaščena, če se bo mogla pridružiti silam osi. V Španiji se prirejajo manifestacije za pohod prostovoljcev na sovjetsko bojišče. Portugalska, ki ni nikdar hotela imeti diplomatskih stikov s Sovjetijo, pozdravlja to vojno proti boljševizmu.

Vsa Evropa se zaveda, da ne bo miru in varnosti, dokler ne bo na vzhodu odstranjena boljševiška nevarnost.

Boji v Siriji

Alep, 28. junija. Ip. V Beirutu je bilo proglašeno obsedeno stanje, nato pa so ukazali, da mora biti ponoči mesto zatemnjeno. Vsi civilni nameščenci uprave in javnih podjetij so bili militarizirani.

Marončki verski poglavarji na Libanu so dali na razpolago svoje samostane, da bi jih lahko uporabili za bolnišnico, in sicer za pripadnike vseh ver.

Letalski napadi na Beirut so doslej zahtevali 20 mrtvih in 56 ranjenih. Po kapitulaciji Damaska so krajevne banke v Damasku ustavile vse svoje delovanje.

Sodelovanje med Turčijo in Nemčijo

Berlin, 28. junija. Ip. Nemški politični krogi posebno poudarjajo izjave in njihov pomen, ki jih je podal turški veleposlanik v Nemčiji Gerede zastopnikom nemškega tiska. V svoji izjavi je poudaril, da je pogodba med Nemčijo in Turčijo še enkrat potrdila politiko prijateljstva med Nemčijo in Turčijo. Nadalje je turški veleposlanik v svoji izjavi izrekel zelo prisrčne besede priznanja diplomatski delavnosti von Papena ter je zaključil svojo izjavo, da bo pogodba rodila najlepše sadove za kar najbolj bleščečo bodočnost med dvema prijateljskima narodoma.

Vojno poročilo štev. 388

Topniški in letalski boji v Sev. Afriki

Glavni stan Italijanskih Vojnih Sil objavlja: Nad Malto so v letalskih bojih naša lovska letala sestrelila štiri angleška letala. Dve naši letali se nista vrnila na svoja oporišča.

Severna Afrika: naše izredno delavno topništvo je uničilo sovražno motorno kolono. Naša letala so bombardirala trdnjavo Tobruk in začetila v trdnjavi požare. Letala osi so sestrelila šest angleških letal. Sovražnik je izvedel polet na Tripolis in Bengazi.

Vzhodna Afrika: v pokrajini Gala in Sidamo se nadaljuje hud boj. Sovražna letala so bombardirala Gondar.

Naporno vojskovanje v Vzhodni Afriki

Rim, 28. jun. Ip. V vzhodni Afriki se boji nadaljujejo po določenem sistemu, kakor se je začel izvajati že ob začetku sovražnosti, pri tem pa se uporablja obsežno ozemlje Gala in Sidama. To vojskovanje dopušča uporabo naravnih ovir. Tudi tokovi rek so ugodni za naš način vojskovanja, kajti vsak dan se lahko ob njih postavijo nove ovire za sovražnika. Tako vojskovanje pa zahteva

veliko sposobnost čet in primerna prometna sredstva in cestno mrežo. Znano je, da je bilo v pokrajini Gala in Sidama zgrajenih v nekaj letih kolonizacije nad 7000 km cest, ki so vse v zelo ugodnem stanju ob lepem vremenu, toda sedaj v dobi deževja pa je zanje potrebnih mnogo vozil. V tej dobi vojskovanja so italijanski vojaki izpostavljeni velikim težavam, ki jih pa premagujejo vedri in z veliko vero.

Zastopstvo hrvatske policije pri Vojvodi Spoletskemu

Rim, 28. junija. t. Njegovo Kraljevsko visočanstvo Vojvoda Spoletski, designirani Kralj hrvatski, je blagovolil v Kvirinalu sprejeti v avdienco hrvatsko policijsko odposlanstvo, ki so ga sestavljali: dr. Evžen Kvaternik, vrhovni šef hrvatske policije, Drago Cubelič, glavni policijski sekretar, Vlado Bačević, načelnik policijskega oddelka za tajno službo, Ivica Kirin, uradnik v informativnem oddelku, Ivan Herčić, vrhovni policijski inšpektor ter Mirko Vatuć, uradnik pri glavnem policijskem ravnateljstvu.

Otroški podlistek

Za družino in mladino

Otroški podlistek

Pravljice Božene Němcove

Angel varuh

(Nadaljevanje.)

»Od danes naprej te bom v vsem ubogal in te ne bom več krivo sodil.«
Spet sta dolgo časa hodila po svetu, preden sta prišla v veliko, krasno mesto, kjer je bilo mnogo palač in bogatih gostiln. Toda Gabriel ni hotel iti v nobeno, temveč je rekel, da gre prenočevati k nekemu znanemu slikarju. »On naju bo rad sprejel.« In krenila sta po stranski ulici. Jožef je hotel še oporekati, toda Gabriel je stal že med vrati majhne hiše in potrkal. Čez trenutek so se vrata odprla in skozi je stopil starček ter ju vprašal, kaj želita.

»Mojster!« je rekel Gabriel, »moj brat bi tu rad delal pri kakšnem znanem slikarju. Vpraševali smo, kdo izmed mojstrov je najbolj slaven. Ljudje so nam priporočali vas. Dovolite torej, da moj brat dela pri vas. Prepričali se boste, da je odličen slikar, in hitro dela.«

Slikar ju je povabil v sprejemnico in poklical hčer, naj prinese gostom kaj okrepčila. Ko sta sedla, jima je rekel:

»Če je ta gospod res tako odličen slikar in hiter, kakor pravite, mi bo prišel res kar prav. Imam važno delo in ne vem, kako ga bom izvršil, kajti star sem že in slabo vidim. Poslušajta me, povem vama o tem naročilu. Tu blizu stanuje zelo bogat knez, ki niti ne ve, koliko denarja ima. Je pa velik ljubitelj krasnih podob, slik in umetnosti sploh. Te dni je povabil slikarje vsega mesta k sebi na pojedino. Po slavnosti je vstal in rekel, da želi, da bi mu naslikali podob, ki bi bila tako krasna, kakor je od sedaj še nihče ni videl. Kdor bi kaj takega ustvaril, temu podari petdeset tisoč zlatnikov. Sedaj vsak izmed nas slika, kar se da. Jaz vem sicer, da nagrade ne bom dobil, toda knez bo tudi vsako lepo sliko bogato plačal. Jaz pa sem star in denarja potrebujem.«

Pri teh besedah je vstopila njegova hčerka in položila na mizo vina, sadja in slaščic. Jožef jo je pogledal, toda takoj je tudi spustil pogled, kajti srečal se je z njenimi črnimi očmi.

»Oliva,« je rekel oče hčeri, »ta gospod bo odslej delal v moji delavnici.«

»Me veseli, bo pri nas vsaj bolj veselo. Včasih si, oče, namreč že zelo, zelo žalosten,« se je oglašil nežni glas iz polno rdečih ustnic.

»Veselo bo, kar se tiče mene,« je rekel Gabriel, »kajti tudi jaz bom ostal pri vas. Midva

30

sva namreč že tako navajena drug na drugega, da ne moreva živeti drugače. Vaš oče bo z njim popolnoma zadovoljen, to vem, o vas, gospodična, pa dvomim. Že od rojstva namreč ne govori mnogo in žensk se boji kot vraga.«

»Ah, kakšne zopet klatiš, Gabriel?« se je oglašil Jožef in lica so mu zagorela od jeze, ker ga tako ponižuje v dekletovih očeh. »Prvič me hvališ, ko hvale ne zaslužim, drugič mi pa delaš krivico.«

»Ne jezi se, Jožef. To ni nobeno ponižanje. Naše matere tudi malo govore, zato pa imajo njihove besede jedro. Pravi se: čeprav ima jablana malo jabolč, pa so zato bolj okusna! Ti si se pač vrgel po materi.«

Tako je govoril Gabriel in ni dal Jožefu priti do besede, kakor bi se bal, da bi že vnaprej skazil njegovo namero. Jožefu je bilo hudo, da se Gabriel tako norčuje iz starega slikarja, zato je hotel vsak hip priti s pravo barvo na dan, toda Gabriel mu ni pustil. Pa tudi to ga je jezilo, da se Gabriel tako prilizuje Olivii in da ga ona s takim zanimanjem posluša. Sedel je zato ves pobit in je bil vesel, ko je prišel čas za spanje.

»Kako me moreš predstaviti kot slikarja, ko še živ dan nisem imel čopiča v roki in ne znam potegniti niti črte?« je napadel Jožef svojega tovariša, ko sta bila sama v čisti sobi, v kateri so vselej bile razobešene lepe slike.

»Ni še temu tako dolgo, ko si mi obljubil, da me boš ubogal, sedaj pa spet vprašuješ in ne verjameš, da delam v tvoje dobro. Zjutraj kar reci svojemu mojstru, naj ti da potrebne stvari za slikanje. Jaz ti bom pomagal in verjemi mi, da bo slikar s tabo zadovoljen. Moramo mu vrtniti hvaležnost za njegovo gostoljubje.«

»S tem sem že zadovoljen, toda ne pusti me na laži!« je rekel Jožef, ki je pomislil, da je Gabriel morda slikar, kajti dozdej ga še ni vprašal in mu tudi sam ni povedal, kakšne obrti se je izučil.

Prav nad Jožefovo posteljo je visela podoba domače hčerke. Z zadovoljstvom jo je Jožef ogledoval. Tedaj pa ga je potrepal Gabriel po ramenu s pritajenim smehom, rekoč: »Oliva je lepo dekle, kaj?«

»Da ti je všeč, sem že opazil,« mu je odvrnil Jožef. Njegove besede so zvenele malo grenko.

»Ali tebi ni všeč? Nikar ne taj, jaz vem; pa ne samo to, temveč tudi to, da si hud name. Pa zato se nikar ne huduj, tudi če bi kaj več govorila z mano. Ti si ji kljub temu bolj po godi kakor jaz. Poskusi si priboriti njeno ljubezen, kdo ve, kaj bo dal Gospod Bog!«

Pesmi, matice in bolhe.

Odrasli ljudje berejo večinoma zase. Zoprni so ti odrasli ljudje. Zinka čita glasno in prepeva; neprestano se vrti, tolče po svojih kolenih in mi kaže jezik. Brez dvoma je to jako lepo. Jaz ležim na preprogi, poslušam in lovim muhe. Pri čitanju Zinke je to jako prijetno.

Zapazil sem, da so neke stvari, ki jih Zinka bere, kakor bi kdo tolkel po mesu. Malo preneha, zamoka z jezikom, pa spet iznova začne. Ob koncu sleherne vrstice (jaz imam zelo dobro uho!), ki sledijo druga drugo, se glasijo slične besede, kakor: »novca — ovec, ali — meso — lepoc... Vidite, to so pesmi!

Včeraj sem ves dan ležal pod zofo, ker sem nekoliko shujšal. Hotel sem si tudi jaz nekaj podobnega izmisliti. In, glejte, posrečilo se mi je in sem zares neskončno ponosen:

Na vrtu veter divji meša listje — iz teh dni.
A jaz sem vrli psiček Mikl,
ki me pamet moja diči.

Imenitno! Ko sem to napravil, sem bil tako razburjen, da nisem mogel niti kositi. Le pomislite, da je to prva pasja pesem! Pa nisem hodil v gimnazijo in nisem član Društva književnikov... Ali bi naša kuharica spravila kaj takega skupaj? Pa ima dva in štirideset let, a jaz le dve leti! Hovi! Kako mi bije srce! Zinka še ne sluti ne, koga ima v hiši. Zavila me je v ruto in me je pestovala. Pa sem molčal in trpel. Ali me ne bi rajši dala na tla? In ko sem se pestoval, sem skušal ponoviti svojo pesem.

Jož — jo! Kaj pa je to?

Mačice! Pomislite, lepo vas prosim! Njihova mati je takšno zvito bitje, ki kar po ves dan oprezuje po vrtu, pa ti nenadoma šine in izgine kot ptica na smreki. Toda jaz se moram malo poigrati z njenimi otročji. Ena mi liže smrček. A jaz sem tako hlastnil po njej, da sam ne vem, kako se jo je celo en zob dotaknil. Druga mi sesa uho. Tretja se mi plazi na hrbet in me neusmiljeno praska, ko z žeblički. R-r-r!

»Lepše, Mikl, lepše,« se zasmeje Zinka... Ti si njihov očim!

Nikar se ne jezite. Če že morajo te trapaste mačice mene cukati in praskati, a počemu se potem Zinka smeje?

Kako je vse to čudno!

Danes je tista potepeha mačka komaj enkrat prišla z vrta k mačicam. In veste, ko so mačice odšle od mene in so šinile k svoji materi, sem skočil pod mizo in sem ves trepetal od nevoščljivosti. Na vsak način bom o tem še napisal pesem.

Odšel sem v park. Nočem se več igrati z mačicami. Saj niso razumele mojega srca zanje, in niso ga vredne. Tudi z Zinko se nočem več igrati. Po smreku me je polila z dišavo...

Postati hočem divji pes, ki bom živel v samih gozdovih in si bom lovil divje golobe. Hov, hov!

Na gramofonski plošči sem videl sliko: tam ti sedi pes pred trobilom, glavo ima nagnjeno, a eno uho mu kar tiči v trobilu. Tra-pa-ri-ja! Niti en pes ne bi hotel kaj takega storiti! Da bi poslušal tako razbijanje! Če bi bil jaz Zinkin oče, bi imel rajši kravo v jedilnici. Krava prav tako moka in kako bi bilo pripravo za molžo! Bi

vsaj ne bilo treba hoditi v hlev. Le kako so čudni ti ljudje!

Z Zinko sem se že pobotal. Ona je trkljala žogo po tleh, a jaz sem tekal za njo in jo lovil. Oh, kako neznansko rad imam okrogle reči, in vse, kar se lahko kotali in kar se da loviti!

Toda Zinka je Zinka; usedla se je na tla in je začela zdehati.

»Slišiš, ti, Mikl, le kako da se ne naveličaš, da po stokrat isto napraviš?«

Ali res? Seveda, ona ima lutke, knjige, prijateljice. Njen oče k nji, kvarta, bere časopise, a njena mati se venomer oblači in slači. Jaz pa imam samo žogo, pa še te mi ne privoščijo.

Uf, kako sovražim bolhe! So-vra-žim! Naj le grizejo kuharico in mačko, toda bolhe hočejo le mene, ubgega psička. Zdej poskačete tudi z mačice na mene. Že prav. Zdej grem pa ven na kamen in se bom tako valjal, da bodo vse od sme-ha popokale! Hov, hov!

Foks Mikl,
pes — pesnik,
najmodrejši na svetu.

Artičoke in žabe

Francoške modistke so v hudi zadregi. Trakov, garniture, okraski, broške in še na tisoče ličnih drobnarij, ki so spadale k slavnim — so postale tako redke kot — presno maslo. Le kako bi jih bilo moči nadomestiti? Uboge, zaskrbljene modistke so vtaknile svoj nos prav globoko v stare modne liste, kataloge in slike. Zdej proučujejo, kaj so imele na glavi naše matere, babice, prababice, in si ogledujejo slike v muzejih. Podobe iz l. 1880. so posebno vzbudile njihovo zanimanje. V tem času so bila pokrivala pravi pravcati viseči vrtovi. Njih ogleda in krajevci so bili okrašeni z najrazličnejšimi rožami, sadeži in tudi s povrtnino. Tako z redkivjo in z repo, celo majhne zeljate glave in predvsem artičoke so zapeljivo vabile s klobukov. Celotne žabe so bile sredi bogatega »pokrivalnega« rastlinstva. Ali bomo spet dobili tako modo? Pa še v času pomanjkanja živil? Ali bodo imele Francozinje iz leta 1941 na glavi vse tisto, česar ne dobijo za v svoj želodec? Ali ne bodo ti viseči vrtovi v svojih tehniško odličnih posnetkih raznih zelenjadnih vrstov še bolj podžigali teka do jedil, ki jih zaradi pomanjkanja dan za dnem manj dobimo? (m)

Kuhinja

Češnjev kolač z zdrobom. V skledi mešaj 2 rumenjaka, 5 dkg sladkorja, limonino lupinico, pridaj desetinko litra smetane, sneg dveh beljakov in zamešaj vanj dve desetinki litra pšeničnega zdroba. Stresi v pomazano pekačo, po vrhu obloži z izpekanimi češnjami in peci pol ure. Pečenega nareži in potresi s sladkorjem.

4. K. K.

O otroku ki se upira vzgoji

Roditeljska ljubezn do otroka je navadno tako velika, da ne vidi in ne spozna otroka takega, kot je v resnici. Redkokdaj priznajo starši, da je njihov otrok poreden, trmast, hudoben, ali da je kakor koli slabši kot drugi in še tedaj je to navadno prepozno, ko se ne da več pomagati. Da je temu tako, je kriva na eni strani pomanjkljiva izobrazba staršev na področju mladinskega duševstva, na drugi strani pa pomanjkanje potrebne objektivnosti in samokritike za ocenjevanje lastnih otrok, svojih vzgojnih načel in postopkov. S poglobljeno izobrazbo in boljšim poznavanjem otroške duše bi morda prišli tudi do objektivnejših sodb o svojem in tujem otroku in lastnem vzgojnem delu.

Ako otrok ne najde pravega odnosa do svojih vzgojiteljev, staršev in učiteljev, ako ne reagira na njih vzgojne ukrepe tako kot bi oni hoteli, je vzrok lahko ali v otroku samem ali pa v okolici, ki nanj vpliva.

Ni vsak otrok istega kova; prvi je mehak, ubogljiv, dovzeten za vse lepe besede in nauke, drugi uporen, nepristopen za vsako pametno besedo. Lahko bi rekli, da je prvi mehak kakor vosek, ki se da oblikovati v umetnikovih, vzgojiteljevih rokah, nasprotno je drugi iz trdega, krhkega kamna, na katerem se kruši in lomí die-to, s katerim mu hoče umetnik, vzgojitelj dati človekovo podobo po svoji zamisli. Od prvega do drugega tipa otrok pa je še dolga vrsta vmesnih tipov, ki se razlikujejo v enem ali drugem oziru. Kje je vzrok, da so otroci tako različni po svojih značajih? Gotovo v prvi vrsti v nagnjenjih, ki so jih podedovali po svojih starših in prednikih, ker vsak otrok je v tem oziru zase nekaj zaključek, sinteza vseh stopenj v razvoju njih prednikov. Poznati bi morali vse prednike daleč nazaj po njih telesnih in duševnih sposobnostih, da bi lahko ugotovili, kaj je otrok podedoval po tem ali onem predniku. Toda otroku so prirojena samo nagnjenja, ni pa s tem rečeno, da se morajo vsa ta nagnjenja tudi razviti v sposobnosti; to se zgodi le tedaj, če so za to dane prilike, t. j., ako okolica podpira razvoj gotovih nagnenj: n. pr. te ali druge telesne in duševne sposobnosti, bolezní, talenti itd. Mnogokrat ostanejo nagnjenja prikrita in se sploh ne pokažejo, ker so bila šibka in okolica ni nudila prilike, da se razvijejo. Tudi močna nagnjenja se ne razvijajo v tisti smeri, kakor bi se morala, ako nimajo zato potrebnih pobud iz okolice.

Iz tega vidimo, da je otrok in tudi človek v danem trenutku produkt prirojenih dispozicij in vplivov okolice-miljeja, ki so te dispozicije oblikovali.

Starši kakor tudi vzgojitelji še vedno vprašujejo, kaj je otroku pri rojstvu danega in kaj mu je dala okolica, da bi lahko na tem gradili dalje,

ker to so osnove, iz katerih raste nov človek. Kdor bi rešil enoznačno to vprašanje za vsakega otroka posebej, bi napravil staršem in učiteljem največjo uslugo, ker bi jim s tem pokazal pot, kako naj vzgajajo v vsakem posameznem primeru. Zal, da je to vprašanje še malo pojasnjeno in da nam novejša smer v dušeslovju in vzgojslovju kažejo komaj začetke poti v to področje.

O vzgajanju otroka smo pri nas še malo razmišljali; vprašanje pravilne vzgoje pa je ogromne važnosti za vsakogar, ki mu je pri srcu prospek bodočega rodu.

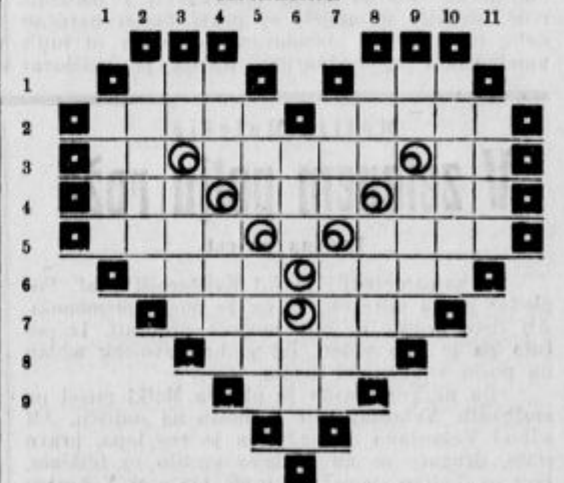
Domači zajčki na prostem

Mlade zajčke ne smemo prej odstaviiti, dokler niso po 8—10 tednov stari. Seveda ne škodi, če še delj počakamo, da se zajčki še bolj okrepijo. Čim delj so pri materi, tem močnejši bodo. Nato moramo zajčke koj ločiti po spolu in jih gojiti v lesenih hlevčkih v nadstropjih.

Zajčke imaj pa prav lahko kar na prostem. Narediš navadne okvirje, kamor napneš žičnato mrežo, dalje postaviš navaden hlevček, kamor se zatekajo v dežju in v prehudi vročini. Vse imej na kaki trati, kjer se zajčki sami preskrbujejo s krmom. V takem prostoru ostanejo do starosti 6 mesecev in so primerni posebno za plemenjake. Če pa imamo kunce za meso, potem jih moramo že kmalu še posebej krmiti, da se poredijo.

Križanka

Vodoravno: 1. Sončna ali lunina faza — naselje; 2. stalno prihajanje, pritekanje — košček; 3. stara vprašalnica — letni čas — izraz pri kartanju; 4. nadležna žival — posoda — sorodnik; 5. najmanjši delec — popravek kadilcev; 6. vrsta cigarete — del korana; 7. veznik — naplčilo; 8. silhueta, predstava; 9. star izraz za pogana.

Navpično: 1. Gospa; 2. prositi Boga; 3. del kopne zemlje — oblika ust; 4. takoj — ne veliko; 5. del spovedi — vodna žival; 6. močnata jed, rastlinska snov — sovražnik železa; 7. stari oče — arabsko možko ime; 8. poziv neljubim gostom — izraz pri borzi; 9. stara vprašalnica — judovsko žensko ime; 10. zapovrstje; 11. odgovarjajoča vsota v denarju.

Zlogovnica:

Sestaví iz zlogov: a, a, a, ab, ce, ci, dar, gon, ham, ja, ka, kan, li, lič, mr, na, na, na, ni, no, or, pa, ra, re, re, ra, rat, špi, ta, ti, vi, va, za, zede, sledečega pomena: — Kraj na Štajerskem — seno — sestavljena priprava — prenoviti — domače možko ime — Tolstojev roman — kraj v Abesiniji — vihar — uresničitev — avtopisemski očiak — Prve trke dobljenih besed ti povedo goro pri Ljubljani, tretje vzroke pa slovenskega pisatelja.

Banca Artigiana s. a., Lubiana

concede nuovamente e regolarmente ogni sorta di mutui agli artigiani e alle piccole industrie

Zanatska banka a. d., Ljubljana

zopet redno podeljuje razne vrste posojil obrtnikom in mali industriji

Comunicazioni celeri
con tutto il mondo

Nagle zveze
z vsem svetom

Indicare sull'indirizzo in modo
appar.scente

Napišite na naslovni strani
dobro vidno

PER VIA AEREA
estero **PAR AVION**

PER VIA AEREA
za inozemstvo **PAR AVION**

Zahvala

Ob težkem udarcu, ki nas je zadel, ko smo izgubili naše drago bitje, našo srčno ljubljeno hčerko - edinko

Nadico Druškovič

se za iskreno sočustvovanje in izraženo sožalje vsem najpristnejše zahvaljujemo. - Posebno zahvalo dolgujemo čč. duhovščini, gg. zdravnikom dr. Rakoliču in dr. Čadežu za njihov izreden trud in požrtvovalnost, da bi nam jo ohranili, čč. sestram Leonišča za skrbno nego, čč. sestram Lichtenturnovega zavoda in sošolkam za lepe poslovilne besede, pevcem »Sloge« in prosvetnemu društvu v Zeleni jami za lepe žalostinke, nadalje našim fantom, ki so nosili krsto s pokojno do groba, ter vsem darovalcem vencev in krasnega cvetja, ki ga je pokojna tako ljubila, ter končno vsem prijateljem in znancem, ki so v tako velikem številu spremili našo ljubljeno hčerko na njeni zadnji poti. - Vsem ponovno iskrena hvala in prosimo, da našo ljubo Nadico ohranite v lepem spominu. - Sv. maša za dušnico se brala v četrtek, 3. julija 1941 ob 7 zjutraj v cerkvi sv. Družine v Mostah.

Ljubljana, Sv. Lenart v Slov. gor., Samobor, 29. junija 1941.

Neutolažljiva družina: Druškovič-Illavnikova.

Posestva

Travniki prodam
v trnovskem predmestju
Ljubljane, 2500 kv. m po
4.50 lir. - Ponudbe pod:
»M. R.« na upravo »Slo-
venca« pod št. 9248. p

Za 10.000 lir
prodam leseno ometano
hiso (soba in kuhinja) z
vrtom v trnovskem pred-
mestju Ljubljane. - Po-
nudbe pod »K. L.« 9249
na upravo »Slovenca«. p

Pozor!
Kupim takoj trgovsko ali
stanovanjsko hiso v Ljub-
ljani, do 350.000 lir. Na-
slov v upravi »Slovenca«
pod št. 9210. (p)

»REALITETA«
posestna posredovalnica
v Ljubljani je samo
v PRESERNOVI UL. 54.
nasproti glavni pošti.
Telefon 44-20. (p)

Cravattificio Giuntini,
Via Vitruvio 7, Milano
Specialista in cravate tinte
unite e fantasie, inqual-
cibili, sportive, per bam-
bi, istituti e divise. Sciarpe
e fazzoletti da collo per
uomo e donna. Campionario
contro assegno antieipo

Razno

Monogrami za robce
in perilo, gumba, gumb-
nice, entel. ažur, predtisk
izvršimo takoj. Tamburira-
nje oblek, vezenje perila.

Matek & Mikeš
Ljubljana, Františkanska ulica
nasproti hotela Union

Iščem lojtrski voz
prednja lahka, zadnja ko-
lesa široka 10 cm, z za-
voro in obrobljenimi ali-
nami. Oje štukano. Javiti
proti primerni nagradi na
Mlinar Janeza, Unec 98,
Rakek. (o)

Cvetje, sadje, zelenjava
vedno v zalogi. HALOH,
Kolodvorska ulica št. 18.
Telefon 39-66. I

Praška domača mast
čisti in zdravi rane. Dobi-
se v vseh lekarnah. R. d.
št. 2-41.

Izdelovalnica kravatt Giuntini
Via Vitruvio 7, Milano
Specialist za enotno in
vzorčasto barvane kravate,
se ne mečkalo, sportne, za
otroke, zavode in uniforme.
Sali in ovratne rute za da-
me in gospode. - Vzorci
proti predplačilu.

Razpis.

Občina Bloke, okraj Logatec, razpisuje
pragmatično mesto

občinskega delovodje

Šolska izobrazba: 4 razredi srednje ali njej enake
strokovne šole ter perfektno znanje italijanskega
jezika.

Pravilno kolkovane prošnje po čl. 7. in 8.
uredbe o občinskih uslužbenih je vložiti v 30 dneh
po objavi tega razpisa pri tej občini.

Štev. 268/41.

Občina Bloke, dne 20. VI. 1941-XIX.

Dotrpela je naša ljubljena soproga,
dobra mama, stara mama, sestra, teta
in tašča, gospa

Marija Klun roj. Likozar

soproga strojevodje drž. žel. v pok.

Pogreb drage pokojnice bo v nedeljo,
dne 29. junija ob 5 popoldne z Zal, ka-
pele sv. Marije, k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 28. junija 1941.

Zalujoči: Anton, soprog; Franc, sin
in ostalo sorodstvo.

ČETRTI GOST

Roman.

»Prav nič ne.« je brž odvrnil Masters. »Ne
smete misliti, da mi je vse sveto, kar je pove-
dal Ferguson! Povejte mi rajši vi, gospod dok-
tor, katera reč se dozdeva vam najbolj čudna
v tej čudni zadevi!«

»Čakajte, da malo pomislim... Nemara to,
da je imel Blystone pri sebi štiri žepne ure.«

»V redu. Toda, zaupljivo vam povem, da
je nekaj še bolj čudnega... Prejle, ko sem bil
malo pri teh pacientih, sem si ogledal njih
obleko, pa sem zagledal v notranjem frakovem
žepu gospoda Šumana — kolesje neke budil-
ke...«

»Kaj?«
»Kolesje budilke, je kar zadovoljno odgo-
voril Masters in nadaljeval: »Vse je bilo v
žepu: pero, kladivec, kolesje — sploh vse, kar
je v ohišju ure. To kolesje je bilo staro, ven-
dar še uporabno. Mimo tega sem dobil v nje-
govem žepu močno povečevalno steklo. Kaj
pravite k vsemu temu?«

Čez čas je Sanders odvrnil:
»Šuman kupčuje z egiptovskimi starinami.
Zato ni čudno, če je nosil s seboj povečevalno
steklo. Toda — počem da je imel pri sebi raz-
dejan budilko, to mi pa zares noče v glavo! Ali
ste našli kaj posebnega pri gospe Sin-
clairrovi?«

»Da — tudi pri njej — in sicer je imela v
torbici košček ugašenega apna in stekleničico
fosforja.«

Sanders od začudenja ni mogel odgovoriti.
Nato je Masters povzel:

»Vi ste kemik. Počem naj bi imela takole
moderna dama v svoji torbici apno in fosfor?«
Sanders je stresel z glavo, rekoč:

»Bog ve! Fosfor je na vsak način strup in
večkrat sem se že začudil, kako da ga samo-
morilci in morilci ne uporabljajo. Vendar, kar
se tiče apna...«

Masters se je pretegnil na stolu, sklenil
roke v naročju in je mirno dejal:

»To je vse res, gospod doktor, vendar je
v tem primeru dokazano, da je bil strup atro-
pin, a ne fosfor. Zatorej imamo spet novo
vprašanje: zakaj je imela ta gospa v torbici
fosfor in negašeno apno! Prav tako je pa ugan-
ka, počem da ima trgovec z egiptovskimi mu-
mijami v žepu — budilko in zakaj da vzame
kirurg s seboj štiri ure, ko gre v goste!«

Masters je zaskrbljeno povsobil glavo, San-
ders pa je povzel:

»Prav lahko je mogoče, da so bili vsi sku-
paj zločinci, ki jim je bil ta cirkus potreben,
da so izvedli neki načrt.«

»Vse je mogoče.«

»Pa tudi jako neverjetno,« je oprezno re-
kel Sanders. »Fosfor je strup — res je. Toda
s kako uro ali s povečevalnim steklom je ven-
dar težko kakega človeka umoriti ali zastru-
piti.«

Masters se je nenadoma zasmeljal in rekel:
»Vsi tisti predmeti se dozdevajo, ki oprema
kakega čarovnika. Veste, jako rad bi se po-
govoril s tistim Fergusonom! Zdajle bo pa naj-
boljše, da zastavim nekaj vprašanj na gospo
Sinclairovo. Pojdite z menoj!«

Gospa Sinclairova je sedela v beli postelji
in je potrpečljivo poslušala, kar ji je govoril
doktor Halsen. Prvi vtis Sandersov je bil ta, da
ta ženska ni niti malo podobna tisti, ki ji je
bil prejle izpral želodec in ki je bila doživela
še druge prijetnosti te vrste. Z njene kože so
izginile vse maroge, ki so oznanjale zastrup-
ljenje. Zdaj je bila videti jako čedna in da je
imela komaj kakih trideset let. Gospa Sinclai-
rova je bila vitka in nežna. Njeni blesteči se,
črni lasje so se ji usipali po ramah. Iz tega

temnega okvira je zrl jako lep in izrazit obraz.
Njene velike oči so bile temne, usta so bila
lepo oblikovana, brada pa mehka in čedna. Vol-
neno bolniško haljo si je ogrnila prav po na-
činu moderne, jutranje halje. Skratka je bila
to privlačna ženska, kar je prav zadovoljno
dognal Sanders.

Masters se je odkaljajal in je začel okle-
vaje govoriti:

»Samo za pet minut,« ga je opozoril doktor
Halsen. »In ostal bom tu, da ne boste preko-
račili tega časa.«

»Kar začnite izpraševati,« je tiho povzela
gospa. »Doktor Halsen mi je že povedal, kaj
da se je zgodilo.«

Policijski nadzornik ni bil prav nič zado-
voljen, da je bil zdravnik to storil, vendar se
je potajil in se brž obrnil h gospe, rekoč:

»Saj vam je znano, gospa, da sem prišel
kot zastopnik policije in da mi dolžnost ve-
leva, da vam dam nekaj vprašanj. Naj vas ne
plaši moja beležnica — to je le formalnost.«

Gospa se je zahvalila s pogledom in se je
graciozno naslonila na skončnico. Zenici sta
ji bili še zmeraj razširjeni.

»Kako se pišete, prosim?«

»Bonita Sinclair.«

»Ste poročeni?«

»Vdova sem.«

»Vaš naslov je?«

»Chelsy, Chain Bog, št. 341.«

Masters je pogledal iznad svoje beležnice.

»Imate... kak poklic, gospa?«

»Seveda, zaposlena sem, in sicer svetujem
amaterjem in muzejem pri kupovanju in pro-
daji slik. Mimo tega dosti pišem članke iz zgo-
dovine umetnosti za strokovne liste.«

Masters je zaprl beležnico.

»Znano vam je, da je bil gospod Hey nocoj
umorjen, li ne?«

Gospa Sinclairova je molčala, a v očeh so
se ji zasvetile solze. Sanders bi bil prisegel, da

so bile te solze resnične. Nato je dejala ko-
maj slšno:

»Tu — gospod doktor mi je povedal. To
je strašno! Še misliti ne morem na to.«

»Jako mi je žal, gospa, vendar bo treba
vsaj nekaj minut misliti na to,« jo je zavrnil
Masters. »Prosim vas, če mi vse poveste, kar
se je sinoči pripetilo!«

Gospa je nekam ogorčeno dejala:

»Saj to je, ko jaz o vsem tem nič ne vem!
Verjemite mi, da je to gola resnica, da ne vem
nič! Poslednje, česar se spominjam, je bilo to,
da je Hey pripovedoval neko zgodbo, ki je
bila jako smešna, bolj smešna, karkoli sem bila
dotlej slišala. Tako sem se smejala, da me je
bilo že kar sram. Potem pa se je nenadoma
vse stemnilo krog mene...«

»Prosila bi vas, da poveste vse počasi in po
vrstih. Povejte mi, kako da ste bili v stanovanju
gospoda Heya?«

»Za božjo voljo, saj je bil to društven se-
stanek, prav navaden sestanek!«

»Obkorej ste vi, gospa, prišli tjakaj?«

»Krog enajstih.«

»Ali ni bilo to malo kasno?«

»To sem bila pa jaz kriva, ker sem imela
ta večer nekaj važnih telefonskih pogovorov
in sem povedala Heyu, da mi ne bo moč priti
prej. Zato je on tudi druge goste poklical za
to uro.«

»Ali niste mogli Heyu telefonirati iz svo-
jega stanovanja?«

Nasmehnila se je, rekoč:

»Ni bilo več časa. Morala sem prej govo-
riti s Parizom, z Newyorkom in Rimom. To so
bili povsem poslovni razgovori.«

»Važno je, da vem, ali je bilo potrebno,
da je bil ta društveni sestanek?«

»Mislim, da vas ne razumem!«

»No, če je imel gospod Hey važen vzrok,
da vas je poklical k sebi?«